

Esențe de vers

Monica Donciu

www.inessentia.net

Imagini...

Sunt doar eu,
Înconjurată de mii de fețe
Golite de sânge.

În camera prea mică
Un păianjen își țese
Incontinuu pânza.

Să stăm treji o clipă
Și să privim cum cade
Timpul pe gânduri.

Într-o seară de mai
Te căutam,
Dar gândul s-a transformat în ploaie.

La asfințit

Câmpiile ard triste

În ghemuri de foc.

Închizi o pleoapă

Și-ntreaga încăpere

Se sparge în bucăți.

Rochia împărătesei

Șterge praful vremii

De pe scările castelului.

Ajunși la sfârșit,

Ei își sorbeau viața

Din aceeași cupă cu vin.

Fără să clipească

A aruncat c-o piatră

Și geamul începu din nou să crească.

Adevăr...

La început a fost culoarea
Dar mâna omului...
A transformat-o-n pată!

Se rupe așa-n două
Cu-aceeași ușurință
Cu care spargi și-o piatră.

O clipă s-a și dus
Dacă te gândești
La cum ar fi să fie.

Supraviețuire...

Din podul cel vechi

Copilul își alege

Singurul lui prieten.

Tu îmi oferi un măr.

De ce vrei la schimb

Livada întreagă?

Când ai pierdut totul

Te poți împacheta

Într-o cutie neagră.

Neputință...

Un pas grăbit

Trecea nepăsător

Și-adulmeca tristețea.

Este dimineată.

Un vis a luat pauză,

Vrea să se-odihnească.

Indiferență...

Ești aici, și prea departe

Ca să mă iei de mână.

Voi pleca acum...

Se sparge un vis.

Zgomotul răsună

Ca sărutul pe umărul gol.

Umbre...

Un loc sub soare

Nu este altceva

Decât un pumn de praf.

Trandafirul a căzut

Picătura de sânge

Îi acoperă ochiul.

Singurătatea

Poartă haina grea

A clipelor uitate.

Lei o umbră

O pui pe soare

Și ai să vezi întunericul.